HERR PETTERSSONS HUSPREDIKNINGAR.

Af SIGURD.

(Forts. från förra numret).

Men först torde du ursäkta att jag vill ha fatt på Kalle. Du, som inte har något hjerta för dina egna barn, vill kanske vara god titta efter i brunnen ett tag. Jag skulle dö vid åsynen af hans lilla sönderslagna kropp. Förlåt mig, lille vän, men mig skulle det gripa att se mitt eget barn dränkt som en katt.

Kalle, Kalle, kom till pappa!

Hva säjer du? Är det inte så farligt? Är han hela fem år?" Jaså, du är som andra hönor, du vill hugga från dig ungarna när de äro vid en viss ålder? Det skulle du bara sagt ifrån, så hade jag fått ta tjenstledighet och sjelf vårda barnen tills jag hunnit få en vettig menniska i huset och dig på ett hospital.

Hvar ä du, Kalle?

Eller kanske du vill sköta min tjenst och jag ska se efter huset? Du hade allt ändå behöft en annan uppfostran då, än hvad som bestods derhemma hos de dina. Anars, gudbevars, tror jag visst inte du skulle ha något emot att vara med herrarna deruppe på kontoret och ha långe Olsson till knäkamrat! Nej, för tusan, då kunde du få ditt lystmäte på kurtis.

Kalle!

"Om jag vet hvad jag säger?" Ja, hvad i herrans namn ska jag tro? En menniska, som går och dränker sina egna barn och låter dem komma bort och slå ihjel sig, den har väl någon dålighet att fundera på, förmodar jag.

Har Kristin sett Kalle? Titta efter i diskvasken! Der glömde ni ju strösketen häromdagen!

"Barmhertig! Barmhertig"! Hör du, är du barmhertig, tycker du, som förstör och slarfvar bort mina barn? Nej, hade du haft en gnista af barmhertighet i dig så hade du åtminstone låtit honom omkomma medan han var liten, och jag ännu inte så djupt fästat mig vid honom!

Min lille älskade gosse! Pip lite, så pappa hör hvar du ä'!

Precis så här var det hemma i ditt föräldrahem. Kaninmessig förökelse af familjen hvart och hvartannat år, men sen ingen eftersyn af barnen. John fick fingrarne afklämda i tröskverket, Gerda blef kär i en lönlös elev vid jernvägen och Frans för med gumman Elfors i två år. Det var väl att jag blef presenterad för herrskapet, som jag gjorde, för annars hade väl du nu rest omkring med en karusell eller varit skjutbanefröken vid någon lägerplats.

Ska jag "akta mig för hvad jag säger?" — Titta i vedboden också, Kristin! — Jaså, jag får inte ens bli förtviflad när du har tagit — han kan väl aldrig ha fallit i soplåren? — lifvet af mitt älsklingsbarn! Klara, jag tror, vid Gud, att du är sådan, att finge du bara kokettera i sorgdräkt och vräka dig i vrepeslöja ett kvarter längre än du sjelf — Kalle! — och gå och himla med ögona och se intressant smärtsam ut, så frågade du inte efter om du dränkte allihop barnen!

God morgon, god morgon! Herr Russinqvist har inte sett vår lille Kalle? Inte? Jo, nu ha vi fått ett bekymmer! Min lilla gumma har råkat låta pojken gå och förderfva sig. — Jaså, på vinden ha ni inte varit än, ja, det är er så likt! — "En liten toddy", åh för all del, jag tackar så mycket; bara vi få fatt i vår lille gosse så....god morgon, god morgon!

Jo, lipa nu, tjut nu, när här kommer folk och helsar, som om du vore den olyckligaste menniska i verlden! Begriper du inte att om du står och ser ut på det der viset här nere på gården, så kan folk rent af få för sig att jag inte är snäll mot dig.

"Ack, Pettersson, Pettersson"! Ja, så understår jag mig verkligen att heta. Kanske det är inte fint nog åt dig — har ni sett efter i stora mangelkorgen bakom pipan? — kanske du skulle blifvit räddare om barnen ifall de hetat Silfverlans eller Sabelkoppel? Kanske det skulle smärtat dig att dra opp en liten ihjälslagen Tigersvans ur brunnen. Jaså, det är för det jag, min arme stackare, inte kan ge de små varelserna något finare namn än Pettersson, som di ska omkomma en efter annan!

"Kan det vara nog nu"? Ja, vet du, det tycker jag också: en soppterrin i går, kristallskålen i förra veckan och nu min lille Kalle! Ja, det är sannerligen nog, mer än nog. I vedboden har naturligtvis ingen tittat? Och ingen har varit inne hos Lundqvistens och hört om Kalle gått till deras barn? Nej, naturligtvis inte!

Kalle! Älskade barn, hvar ä' du?

Hvad nu då? "Ligger han och sofver på soffan i mitt rum"? "Har jag sjelf slängt en rock öfver honom"?

Der ser du Klara, hvad detta planlösa kringtrrande tjenat till! Der ser du att jag räddat barnet! I pappas rum, der har lille Kalle det bäst! Hvad står du nu och tjurar för och ser sur ut som om du svalt ett glas vinättika. Ä' du ledsen, Klara, för att barnet lefver och är i godt förvar? Man skulle nästan kunna tro det, när du står så der och rynkar näsan, som om du luktade på en hel liter ammoniak!

"Kan du inte så lätt glömma hur djupt jag sårat dig"? Nå, du barmhertige Gud! Nu har det gått så långt att en man får inte klaga, inte säga ett ord om han tror att de ha dränkt och slagit ihjel och slarfvat bort ens egna barn!

Jaså, du låser in dig och gråter så huset skakar i sina grundvalar! Herre gud, min älskling, du ska få mörda allihop barnen och jag skall skratta åt det, om det är så du vill ha det! Släpp ut dem vind för väg och låt dem bli öfverkörda af bryggare och bortstulna af zigenare och ormstungna och misshandlade, och jag skall dansa af fröjd!

Öppna, Klara! Seså, var nu inte oresonlig, min älskling! Min Gud; sådana som folk äro till att sqvallra, kunde man rent af sätta ihop att jag inte är som jag bör i mitt hus!

"Skall jag af barmhertighet lemna dig ensam"? Store Gud, nu tycker hon att hon är en martyr igen och att jag inte fjeskat nog för henne! Och nu sitter hon derinne och är bitter i sitt hjerta och har inte en tacksamhetsgnista i sin flacka, ytliga själ för allt mitt öfverseende!

Och dette skall en man tåla, som är som en engel mot både hustru och barn!

* * *

Fru Klara skulle gerna vilja se "Villars dragoner."

— Jaså, du "skulle så gerna ännu en gång vilja se och höra "Villars dragoner!" "Ännu en gång," alldeles som om du genom äktenskapet med mig blifvit ryckt ifrån all verldens glädje, som om en liten oskyldig förströelse vore för fru Klara Petersson lika sällsynt som en kalf med två hufvuden. "Ännu en gång" herre Gud så sött och vemodsfullt!

Hör du, Klara, brukade inte svärfar hyra ut gafvel rummen till aktörer under din uppväxt? "Hvad det har med detta att göra?" Jo, jag undrar bara om du inte då möjligen kunde passat på och knipit dig en sådan der histrionhjelte med grådaskig hy och förstörda affärer. Då kunde du nu fått ditt lystmäte både på operetter och lustspel och tragedier med, förstås, derhemma. Då kunde du fått hänga i kulissen hvarenda qväll och se din man hänga om halsen på andra qvinfolk i hundratals personers åsyn. Och i nödens tid hade du kanske sjelf fått kränga på dig ett par bockskinnsbyxor och statera som dragon. "Statera?" Jaha, jag sa statera, men förlåt för all del, kanske jag har den äran att se en för verlden förlorad mademoiselle Mars, fru Hvasser eller Olga Björkegren framför mig? Att döma efter din talang att ställa till scener härhemma, håller jag det inte alls otroligt, nej, ta mej tusan, om jag det gör!

Är jag "grym?" Jaså, då är jag väl det då; anars tycker jag det är bra mycket grymmare att springa galen efter dragoner när man är ärligt gift med en beskedlig landsstatstjensteman.

Hur var det? "Blir du gerna hemma, bara jag tiger?" Tänk så nådigt! Jag har således att välja på att antingen gå som en nolla i mitt eget hus och inte våga upplåta min mun, eller också se mina barns mor besinningslöst kasta sig i nöjenas hvirfvel.

"Om det kan kallas en hvirfvel af nöjen att gå på teatern en gång på halftannat år?" Det kan det inte, Klara, men du ska ta våra tillgångar i betraktande och hvad dessa eviga halfsulningar och klacklappningar och nya kläder åt ungarna gå till, och så förmodar jag du äfven haft andra nöjen. I våras var du på konstföreningen, och det är inte fjorton dar sen vi drucko kaffe på Bellevue, och jag hyr vid en liflig gata, der du ser hvarenda menska, som kommer med tåget. Jag förstår inte hvad en mor med ett halft dussin barn kan ha för intresse af en skock kobenta landsortsteaterdragoner.

Ser man på! Der ha vi det! Jag "förstår inte heller hvad en musikalisk menniska kan njuta af vackra melodier!" Arma musikaliska varelse, som skall vara fjettrad vid en sådan dumbom, som jag, som inte begriper musik! Men hvarför i herrans namn tog du mig, Klara? En esskornettist vid ett fotregemente skulle du väl ändå möjligen kunnat lägga dig till med, så hade du haft nöjet att ständigt få höra "vackra melodier" och hela smekmånaden gå och smaka i munnen, som om du varit förgiftad af en ergig gryta; och hvar qväll de spelat "Villars dragoner", kunde han möjligen tiggt en friplats på "hyllan" åt dig.

Hva befalls? "Går jag på, som om du velat ruinera mig?" Nej, för all del, två biljetter på amfieteatern.... "Ähnej", säjer du? Jaså, jag skulle kanske setat på andra raden och bara kommit ner och hemtat hennes nåd? Två biljetter på amfieteatern ä' ju bara tre kronor; för tre kronor får man ju bara sex skålpund kött eller en mindre sockertopp eller halftannat kilo kaffe eller två sköna isgäddor, alltsammans naturligtvis vida mindre värdefulla saker för vårt stora hushåll än Villars sakramenskade dragoner. Jag vore färdig att slå ihjel de der dragonerna! Säg upprigtigt, Klara, är det någon gammal beundrare från svärfars gafvelrum, som du så nödvändigt vill återse, så ska du få en och femti och löpa åstad sjelf till teatern, men jag blir hemma och ser efter barn och hus och hem. Jag känner mina pligter och hoppas du skall slippa se skafferiet plundradt och våra kära små ligga nedanför trappan med spräckta skallar när du kommer igen. Om du ämnar komma igen, förstås. Se så ja, ska här nu lipas ett vers igen!

"Om jag anser det som ett brott att vilja se "Villars dragoner?" Nej, Klara, det gör jag inte; jag är ingen schartauan eller trångbröstad rackare eller nyläsare. Men nog vet jag äldre fruntimmer — och du är ingen dufunge längre, fast du envisas med ljusa klädningar — som afsky de moderna opretterna, och när de gåfvo "Sköna Helena" på operan när jag låg i Upsala, gick det liksom ett skri af förtrytelse genom hela landet; men du vet naturligtvis allra bäst hvad som passar sig för ett äldre, bättre, gift, aktningsvärdt fruntimmer med ett halft dussin barn, af hvilka ingen ännu ens är konfirmerad och den minste har ondt för tänder medan hans mor blott tänker på fals och flärd.

Tjut då inte som en menagerihyena, som man glömt att ge mat på fjorton dar! Hvad är det du mumlar? "Var det visst inte din egen idé det här med teatern?" Hvems fan var det då, om jag får vara så näsvis och fråga? Kanske du är bjuden? Ser man på, du har liberalare bekanta än din stackars man.

Hva...."Var det kamrer Bråkenstakes, som ..."? Sitt inte och kläm på orden som en smugglande Malmöfru på ett spetspaket! "Frågade de om vi ville göra dem sällskap på teatern?" Hva säjer du? En så verkligt fin familj har inte flyttat hit till stan på länge. Han fäste sig vid mig från första stund, det har han sagt, Klara. Hvad sitter du nu och tjurar för? Det minsta en hustru kan göra för sin man är väl att alltid visa honom ett gladt och vänligt ansigte. Mellan verkliga gentlemän är der liksom ett frimureri, Klara. Derför håller jag rigtigt af Bråkenstake, fast vi bara varit tillsammans tre gånger. Kors i herrans namn! Sitter du nu inte der igen och glor på mig som ett missionärbarn på en menniskoätare!

Nej, men du herrans helige! "Skulle de sjelfve komma upp och höra efter vid sjutiden," sa du? Anna! Anna! Anna! Anna! Tänd i trappan och snygga af mina andra pjexor i rappet! Och det säjer du först nu, när hon fattas fem minuter! Nå, men så sitt då inte som en gulspink på ett limspö, utan raska på!

"Hvad som står på?" När du vet att de komma klockan sju! "Om vi nu ändå ska på teatern?" Visst tusan ska vi på teatern. Vill du göra mej en tjenst, Klara, så tag litet kallt vatten på ögonen, så du inte ser ut som ett folkskolebarn, som fått baklexa. Om någon finge se dig sitta och glo så der som ett sjukt marsvin på en skallerorm, så kunde han verkligen inte tro att jag är den beskedligaste äkta man under solen. Jag....

Allra mjuka tjenare. mitt herrskap! Först nu talte Klara om herrskapets stora vänlighet att proponera sällskap på teatern. Ack var så god och sitt i soffan, fru Bråkenstake! "Om vi vilja gå med?" Jo, det tror jag det; så rysligt gerna. Klara sprang bara in för att snygga sig lite! Ack de damerna — nå nå undantag gifvas, fru Bråkenstake — de bli då aldrig i ordning, eller hvad säjer kära bror om Klara, som redan på förmiddagen beslöt att vi skulle gå på teatern och så inte ännu är färdig? Halloh, min lilla stumpa! Är Klara klar att klifva i väg nu? Jaså inte. En cigarr, min bäste bror! Ack kamrerskan kan inte tro hvad jag är förtjust öfver att finna att Bråkenstake har precis samma åsigt som jag, att fruarna böra få komma ut och lufta på sig litet ibland. På teatern, det faller ju af sig sjelf, men äfven på en bättre varite, och om somaren på ett utvärdshus då och då. Det brukas anars inte mycket i den här hålan, särskildt inte der som är "servering vid småbord". Men jag har då rakt ingen trefnad utan Klara är med. Here Gud, man är väl inte barn längre när man har småttingar sjelf....Det der? Jo, det är min svärmor som ung, fru Bråkenstake, och här är Klara, det året hon läste för presten.

Se der ha vi då ändtligen mamma, riggad och stagad, som om det skulle bära af öfver Nordsjön. Men, min söta vän, har du låtit lampan ryka? Du är ju alldeles röd i ögonen som en mört på ett bondkalas. "Så lunkom vi så småningom!" "Barnen?" sa du. Herre Gud, litar du inte på både Fina och Anna, och tror du inte för resten att vår Herre håller vård om sina små englar! (Gå inte och se ut som om du hade tarmvred, välsignade menniska!)

* * *

Herrskapet har varit i Stockholm och roat sig.

— Ä' du med nu, Klara? Tåget går om en half sekud. Jaså, det var du som tog cigarrfodralet; undrade just hvart tusan det blifvit af. Jaså, du "tog 'et när jag redan satt i droskan och tydligen glömt det?" Nå, du kan då åtminstone tala om dina bedrifter och en annans fel. Adjö, käre vänner, adjö, adjö! Tack ska du ha, Svensson, för all din vänlighet! Mjuka tjenare, fru Strömberg! Adjö! Si så, nu blåser det, adjö, adjö!

Hör du, min älskling, om du inte hade tryckt mig alldeles platt mot kupefönstret, så hade det gjort precis detsamma. Tror knappt du fått ut min lifförsäkring om du klämt ur mig lifsgnistan der. Hvasa? Var du "tvungen att komma fram till fru Strömberg, som ropade på dig?" Nå, godt, då var ju mitt lif och min nya cylinderhatt småsaker.

Hvad behagas? "Kan folk höra oss?" Se så, börjar du nu få hallucinationer också och se syner och ha visioner? Inte annat än jag kan se äro vi mol ensamma i vår afdelning. Har du kanske träffat von Bergen och i smyg gått in i psykiska sällskapet? Jaså, här ä "folk" i kupén? Måtte vara astralkroppar då Klara lilla, du vill inte vara snäll och presentera mig för sällskapet, så framt du inte skäms för din man, förstås.

"Kan di höra't i nästa kupé?" Det vore f-n! Jaså, jag skriker så rysligt? Jag trodde annars att det var du som skrek mest i vårt äktenskap. Du skriker, om du får se en råtta i skafferiet, du skriker när du hittar en skäkta i tvättfatet, och du skrek som en tosing när brandkåren ryckte ut häromdagen. Och i fjor när lille Johan föddes, hvem var det då som skrek, du eller jag?

Nej, skrika, det är just din stola talang det, och i dessa tider af kvinnans frigörelse" och inträngande på alla mannens arbetsområden undrar jag just om inte du möjligen skulle kunna bidraga lite till husets underhåll såsom auktionsropare när du ruinerat mig på sådana tillställningar som till exempel den här stockholmsresan.

"Hvem det var som ville resa?" Ja, jag slog fram det litet löst och förloradt för att göra dig ett nöje, men då jag beräknade kostnaderna föll det mig verkligen inte in att räkna hattar och hårgarnityr och handskar och sjalar och solfjädrar med, utan jag räknade som en förståndig menniska räknar: biljetter, rum, mat och en femma eller tia för något nöje på aftonen. Men du har velat vara utklutad som en gatugrind vid ett bondbröllop. Nej, det förslår inte; som en majstång har du velat vara påhängd, Klara!

— Jaså, du "kan gå som en piga hemma, men måste vara något så när som andra när du kommer ut?" Ja, jag kan väl snart hvarken ge kennes nåd kläder eller föda som passa. Inte förstår jag mig på fruntimmerstoaleter, inte; men det vet jag, att min mor hade ett och samma par svarta handskar i fem år.

"Gumman var väl inte mycket ute då," sa du. Nej, Klara, det var hon inte; hon var hemma och skötte sitt hus och sina barn, men derför tål jag inte att du skymfar hennes minne och hånar och antyder att inte gumman kunde skicka sig bland folk. "Inte mycket ute!" Låt min mor hvila i fred i sin graf, Klara, det är det enda jag ber dig. Reta och håna och skymfa mig, så mycket du vill, det får gå, det är jag van vid, men salig gumman ska du min själ låta bli, så mycket du vet det, annars ska jag tala på svenska med dej, som han sa Åkerhielm om norrbaggarna.

"Om jag inte kan vänta att gräla tills vi komma hem?" Jaså, det skall kallas "gräl" att man vill freda sin mors minne! Hvad tittar du efter? Vi ä ju ensamma i kupén. Jaså, det var sannt, du ser astralkroppar. Hör du, ä' den der blonde aktören, som hyrde hos far din, med här också? Det var väl för hans skull, som du var så tokig med teatrarne deruppe, så jag inte fick gå till Berns mer än en enda kväll? Kära Klara, den herrn skulle du sökt vid Folkteatern; högre kommer nog inte din gamle tillbedjare i Stockholm.

Titta inte åt draperiet der som en fåne. Der ä' ingen utom en profryttare, och han sofver. Jag vill tala om allt som du ställt till på den här resan. Hur var det inte när jag skulle låta dig fara på spårväg utefter Ringlinien och vagnen var full af folk. "Hvarför kallas det Ringlinien?" frågar du då i allt folks närvaro. Det visste inte tusan, men jag ville inte se tafatt och dum ut inför alla de främmande menniskorna, utan högg till med att det var väl för att di ringer der så etter förbaskadt. Då började folket att grina, och en ung stockholmsglop sa: "Ursäkta, min fru, ringer de' gör dom nog på dom andre linierna också, men de' här kalla dom "Ringlinien" för den går liksom i ring kring hela staden". Jag skämdes som om man hittat mig med handen i en annans ficka, men det bryr du dig naturligtvis inte om, utan när vi kommer till Riddarhuset så pekar du på gubben, som står der, och säger: "Hvad är det der för en staty, Pett'son?" Då jag nu drar till med Karl XIV Johan, säger en tjock madam näsvist: "Tro honom inte, frun; det der ä' Gustaf Wasa". Nog vet jag i vanliga fall, om jag i lugn och ro får tänka efter, att det är Gustaf I, som står framför riddarhuset och Axel Oxentsierna bakefter, men hvarför kunde du inte väntat att fråga tills vi stigit af eller kommit hem till hotellet? Men det är ett nöje för dig att blamera mej, Klara.

Ja, nu blir det för mig att slita och släpa och gno som en åkarkamp tills jag botat refvorna i kassan efter det här. Till hösten när barnen bli större få vi skicka af den ena pigan. Jag får naturligtvis nöja mig med den sämre uppassning och den oordning i huset, som deraf blir en följd, men det är ju så vanligt att jag får sitta emellan. Eftermiddagskaffet i min gungstol derhemma, som är en af mina njutningar, få vi låta bli. Ni kunna väl reda er utan kaffe, och jag får slänga i mej en kopp dålighet på restauranten när jag går ut. Det är min glädje att se barnen snygga, men äfven det får jag försaka; i år blir det inga nya sommarkläder åt dem.

Hvad behagas? "Ser det ut som om bara du och barnen skulle drabbas af de der inskränkningarna?" Det säger jag att en mera egoistisk.....

Men hvad i Herrans namn blef det af min nye sommaröfverrock, som jag lät sy i Stockholm? Du packade inte ner den, säger du, och här är den inte? Konduktör!.... Ä tysta inte på mej, du, jag vet mycket väl att vi inte kunna få fatt i honom förrän vid Gnesta. Nu ser jag klart att du vill ruinera mig! En rock på 90 kronor! Se så i Guds namn, nu stannade det! Konduktör! Konduktör! Konduktör!

"Om någon är sjuk?" Nej, men min hustru har tappat en sommarrock, en ny sommaröfverrock. Jag måste ha den på ögonblicket! Klara, hvad är det du pratar med konduktören om? "Bagage-numret?" Hvad ska ni med det, när rocken är i Stockholm? Femtiofem, var det, men....Se så i Guds namn, hvart springer du nu med konduktören?

— — — — — — — — — — — — —

"Låg den öfverst i kappsäcken? Har jag sjelf lagt dit den?" Ja, det behöfver du då inte säga, för ska det bli någon reda och ordning, så får jag lof ingripa.

Ursäkta besväret, bästa konduktör'n! För all del ursäkta! Min hustru är så rysligt nervös på resor.

Se så der ja, sitter du nu och lipar igen! Jo, det är tacken för det jag låter dig komma ut och resa och ha roligt!

* * *

Herr Pettersson har fallit igenom vid stadsfullmägtigvalet.

— Nå, här ha vi nu ändtligen tidningen, färsk så att det dryper af den. Låt mig nu vara i fred ett ögonblick, om ni kan. Här ska då vara, bland lokalnotiserna; jag har inte brytt mig om att gå upp och höra på sammanräkningen, för det ser så förbaskadt angeläget ut. Och Gud skall veta att jag inte är angelägen, för arbete har jag, och hvad "äran" beträffar, så är Pettersson, min själ, ändå den han är, det kan inte hjelpas.

(Forts).

SVENSK-AMERIKANSKA

Hönsboken

Handledning i skötseln af Höns, Ankor, Gäss, Kalkoner, Pärlhöns etc. Utarbetad efter senaste och tillförlitligaste amerikanska metoder. Med 72 illustrationer.

INNEHÅLL. 1sta Afd.: Inledning—Hönsfåglarne—Hönsgården—Hönsens utfodring och skötsel—Hönsäggens näringsvärde—Konservering af ägg—Att bereda slakthöna för marknaden—Hönsens sjukdomar. 2dra Afd.: Ankor—Ankskötsel—Gäss—Gässkötseln—Kalkoner—Pärlhönan och Påfågeln.

Pris, häftad, 40 Cents.

Portofritt tillsändt mot insändandet af beloppet.

C. Rasmussen Publ. Co.,
730-734 So. 4th Street, Minneapolis, Minn.

Canadas Nordvest.

HOMESTEAD LAGEN

Alla sectioner med jemna nummer af Kronolanden i Manitoba och Nordvest Territorierna, undantagandes 8 och 26, hvilka ej äro upplåtna för homestead eller reserverade som ved-lotter för settlarne eller för andra ändamål, kunna upptagas som homestead af hvilken person som helst, som är ensam hufvud för en familj samt hvarje mansperson, som fyllt 18 år, till storleken af ¼ kvartsection å 160 acres, mer eller mindre.

Anmälan för tillträde.

Anmälan göres personligen på landkontoret i det distrikt, der landet är beläget, eller om homestead-tagaren så önskar, må han på begäran hos "The Minister of the Interior, Ottawa", "Commissioner of Immigration, Winnipeg", eller till det respektiva lokala landkontoret erhålla rättighet att låta ett ombud uttaga tillträdesbeviset för honom. En afgift af $10.00 erläggas för för tillträde.

Homestead Skyldigheter.

Under den nuvarande homestead-lagen skall skyldigheterna fullbordas på följande sätt, namligen: —

1) Genom att minst sex månader bygga och bo på landet hvarje år under en termin af minst tre år.

2) Om fadern (eller modren om mannen är död) till en person, som är berättigad att upptaga homestead, bor på en farm i grannskapet af det homestead, som af sådan person upptagits, uppfylles, fastskyldigheten under den tiden före patentets erhållande af sådan person genom att vara bosatt hos sin fader eller moder.

3) Om en nybyggare har erhållit patent på sitt första homestead, eller Certificat för utföranlet af sådant patent attesterat af i den ordning, som föreskrifves i Dominion Lands Act, samt erhållit tillstånd för ett andra homestead, uppfylles skyldigheten under tiden före patentets erhållande genom att vara bosatt på sitt första homestead.

4) Om nybyggaren har sin permanenta bostad på farm, som eges af honom i grannskapet af hans homestead, uppfylles bofastskyldigheten genom att vara bosatt uppå nämnda farm.

"Grannskap" i det föregående menas antingen samma township eller ett dermed sammanhängande.

Homesteadtagare, som vill tillgodogöra sig förmånerna af bestämmelserna 2, 3 och 4, måste odla minst 30 acres eller hålla minst 20 kreatur jemte erforderliga stallbyggnader, samt dessutom hafva 80 acres ordentligt inhägnade.

Hvarje homesteadtagare, som brister i att fullgöra homesteadlagens skyldigheter, riskerar att få sitt homestead annullerat och öppnat för nytt tillträde.

Begäran om patent

kan inlemnas vid slutet af de tre åren till den lokala land agenten, underagenten eller homestead-inspektören. Innan denna begäran insändes, måste settlaren gifva sex månaders skriftlig notis till "the Commissioner of Dominion Lands", Ottawa, att han ämnar uttaga patent.

Underrättelser.

Nyanlända invandrare erhålla på immigrantkontoret i Winnipeg eller Dominion Land kontoret i Manitoba och Nordvest Territorierna underrättelser om det land, som är öppet för tillträde, och från tjenstemännen kostnadsfria råd och upplysningar samt hjelp för att tillförsäkra sig ett passande stycke land; samt klara underrättelser med afseende på land, skogs-, kol- och minerallagarne såväl som kronolanden i jernvägsbältet i British Columbia, erhållas på begäran hos "The Secretary of the Department of the Interior", Ottawa, "The Commissioner of Immigration", Winnipeg, Man., eller till någon Dominion Lands agent i Manitoba.

W. W. Corry
Vice Inrikesminister.

N. B. — Utom dessa frihemman, till hvilka ofvanstående förordning hänför, finnas tusentals acres af bördigt land tillgängliga för arrende eller köp från jernvägarna eller andra firmor.